

การประกันภัยเพื่อการขนส่งสินค้า และขั้นตอนการทำประกันภัย

การประกันภัยเพื่อการส่งออก มีหลากหลายชนิด และจากการที่การค้าของโลกมีการเติบโตและเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา การประกันภัยเพื่อการส่งออก ก็พัฒนาเปลี่ยนแปลงติดตามการค้าและความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการค้าและสินค้า โดยการประกันภัยเพื่อการส่งออก แบ่งได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ

การประกันภัยการขนส่ง สินค้า (Cargo Insurance) ได้แก่ การประกันภัยทั้งหลายที่บรรเทาภัยหรือความเสี่ยงต่อตัวสินค้าจากอุบัติเหตุ ที่เกิดขึ้นระหว่าง และ/หรือเกิดจากการขนส่งและการจัดเก็บ หรือพักสินค้านระหว่างการขนส่ง ทั้งระหว่างที่อยู่ภายในประเทศไทย และภายนอกประเทศไทย

อนึ่ง ความเสี่ยงต่อตัวสินค้า ได้แก่ สินค้าสูญหาย สินค้าเสียหาย เช่น แตกหรือเปียกน้ำ เป็นต้น ทั้งนี้ไม่รวมการเสื่อมสภาพตามปกติของสินค้า

การประกันภัย อื่น ๆ เช่น การประกันสินเชื่อทางการค้า (Trade Credit Insurance) ซึ่งคุ้มครองผู้ส่งออก ในกรณีที่ส่งสินค้าไปยังผู้ซื้อแล้ว ไม่ได้รับชำระค่าสินค้าของตนจากผู้ซื้อ และการประกันภัยลักษณะอื่นที่ขึ้นอยู่กับสินค้าและความต้องการของผู้ส่งออก ซึ่งการประกันภัยลักษณะนี้มีความหลากหลายจะต้องติดต่อและให้รายละเอียด กับบริษัทประกันภัยเป็นกรณี เช่น ผู้ส่งออกเป็นห่วงเรื่องสินค้าเดินทางไม่ทันฤดูกาลขายสินค้า และอยากทำประกันภัยลักษณะนี้ ต้องเป็นการสอบถามและให้ บริษัทประกันภัยพิจารณาเป็นกรณีไป

การประกันภัย มักจะถูกมองว่า เป็นเรื่องที่เข้าใจยากและยุ่งยาก ผู้ส่งออกมักจะละเลยที่จะให้ความสนใจ แต่แท้ที่จริงการประกันภัยมีความสำคัญระดับที่เรียกว่า ชีเป็นชีวิตของธุรกิจส่งออกได้เลยทีเดียว ดังนั้นผู้ส่งออกจึงควรศึกษาทำความเข้าใจ และทำประกันภัยการส่งออกไว้อย่างเหมาะสม

ขั้นตอนการทำประกันภัย

ในกรณีการทำประกันภัยการขนส่งสินค้า ผู้ส่งออกสามารถติดต่อทำประกันภัย ผ่านบริษัทชิปปิ้งที่ผู้ส่งออกใช้บริการในการขนส่งสินค้า หรือจะติดต่อบริษัทประกันภัยโดยตรง เพื่อปรึกษาและติดต่อทำประกันภัยก็ได้ โดยข้อมูลที่จะต้องเตรียมไว้เป็นอย่างน้อย มีดังนี้

- ตัวสินค้าคืออะไร
- มีการบรรจุภัณฑ์อย่างไร
- จุดหมายปลายทางคือที่ใด
- ยานพาหนะที่จะใช้ขนส่งคืออะไร

ทั้งนี้ บริษัทประกันภัย และบริษัทนายหน้าประกันภัย ย่อมให้ข้อมูลที่ละเอียดและชัดเจน เกี่ยวกับความคุ้มครอง

การเลือกประเภทประกันภัย

การประกันภัย มีความหลากหลาย และมีการพัฒนาสินค้าใหม่ ให้สนองความต้องการของผู้ซื้อประกันภัยอยู่ตลอดเวลา แต่หลักการของประกันภัย ยังคงตั้งอยู่บนพื้นฐานของการบรรเทาภัยที่เกิดจากอุบัติเหตุที่สุดิวสัยเท่านั้น จึงทำให้ความคุ้มครองที่ผู้ซื้อบางครั้งอยากจะได้บริษัทประกันภัย ไม่สามารถคุ้มครองให้ได้ เช่น ถ้าต้องการให้บริษัทประกันภัย รับประกันว่า ข้าวสารที่ส่งไปขายจะไม่เก่ากลางตามวันเวลาที่ผ่านไป ย่อมไม่สามารถทำประกันภัยได้

การประกันภัย แบ่งออกเป็นหลาย ๆ ประเภทและมีรายละเอียดมาก แต่ในส่วนของการประกันภัยเพื่อการส่งออกนั้น พอจะแบ่งได้เป็น 3 กลุ่มย่อยดังนี้

-การประกันภัยตัวสินค้า คือ การประกันภัยความเสียหาย หรือสูญหายของตัวสินค้า จากอุบัติเหตุ ในระหว่างการขนส่ง มีมาตรฐานสากลให้ผู้ขายกับผู้ซื้อ มีความเข้าใจถูกต้องตรงกัน โดย กรมธรรม์ประกันภัย จะระบุความคุ้มครองหลักของตัวสินค้าแบ่งเป็น 3 ลักษณะดังนี้

(1) Institute Cargo Clauses (C)

คุ้มครองความเสียหายหรือสูญเสีย (ไม่ว่าบางส่วนหรือทั้งหมด) เนื่องจากเพลิงไหม้ , ระเบิด , เรือเกยตื้น , จมหรือล่ม , ยานพาหนะทางบกพลิกคว่ำหรือตกจากราง , เรือหรือยานพาหนะชนหรือโดนกับวัตถุอื่นใด , การขนส่งสินค้า ลงจากเรือ ณ ท่าหลบภัย , ความเสียหายที่เกิดกับส่วนรวม , สินค้าถูกโยนทิ้งทะเล

(2) Institute Cargo Clauses (B)

นอกจากความคุ้มครองตาม ICC (C) แล้ว ยังรวมความคุ้มครองถึงแผ่นดินไหว , ภูเขาไฟระเบิด พายุฟ้าผ่า , สินค้าถูกน้ำทะเลซัดตกเรือไป , น้ำจากแม่น้ำ , ทะเลสาบ หรือ น้ำรั่วไหลเข้ามาในเรือ , ในยานพาหนะ ในระหว่างหรือในตู้ลำเลียง หรือในสถานที่เก็บสินค้า , สินค้าที่หีบห่อเสียหายโดยสิ้นเชิง เพราะตกจากเรือ หรือเกิดจากการชนขึ้นชนลง จากเรือหรือยานพาหนะ

(3) Institute Cargo Clauses (A)

ระบุให้ความคุ้มครองความเสียหายจากภัยทุกอย่าง ยกเว้นที่ระบุไว้ในข้อยกเว้นการพิจารณารับประกันภัย ของบริษัทประกันภัย

ในกรณีที่เป็นการภัยมาตรฐานแล้ว บริษัทประกันภัย จะพิจารณาจากลักษณะสินค้า บรรจุภัณฑ์ จำนวนเงินเอาประกันภัย พาหนะที่ใช้การขนส่ง เมืองท่าปลายทาง และระหว่างทางสำหรับการประกันภัยขนส่งสินค้า

ส่วนการประกันภัยสินเชื่อกำไร โดยปกติแล้ว ผู้ส่งออกจะต้องแจ้งรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับการค้าของตน เช่น ประเภทธุรกิจ ประเภทสินค้าที่ขาย ประเทศที่ขายสินค้าไปให้ รายชื่อผู้ซื้อสินค้าทุก ๆ ราย ฯลฯ เพื่อผู้รับประกันภัย จะได้นำข้อมูลทั้งหมดไปประมวล และเสนอเงื่อนไขความคุ้มครอง วงเงินจำกัดความคุ้มครอง และอัตราเบี้ยประกันภัยที่เหมาะสมแก่ผู้ส่งออก

การกำหนดจำนวนเงินเอาประกันภัย

การประกันภัยการขนส่งสินค้า ตามหลักสากลนิยมมักจะกำหนดมูลค่าของสินค้าที่เอาประกันภัยเป็นร้อยละ 110 ของราคาสินค้าที่ซื้อขายกันในเงื่อนไขแบบ C.I.F. หรือ C&F ซึ่งการกำหนดจำนวนเงินเอาประกันภัย ร้อยละ 10 ที่บวกเข้าไปนั้น เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการออกของและขนส่งต่อ

อ้างอิง

<http://www.ngggroups.com/product.php?id=9>

การเลือกซื้อความคุ้มครอง ข้อเสนอแนะในการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน และหลักฐานที่ใช้ประกอบในการขอเอาประกัน

การเลือกซื้อความคุ้มครอง สำหรับการประกันภัยการขนส่งสินค้าทางทะเลนั้น มีแนวทางในการขอเอาประกันภัย ดังนี้

1.ควรเลือกเงื่อนไขความคุ้มครองให้เหมาะสมกับประเภทของสินค้า กล่าวคือ สินค้าโดยทั่ว ๆ ไปที่มีการบรรจุหีบห่อ เงื่อนไขความคุ้มครองมักใช้เงื่อนไขแบบมาตรฐานที่เรียกว่า Institute Cargo Clauses ซึ่งมีให้เลือก 3 เงื่อนไขด้วยกัน คือ

เงื่อนไข “A” สำหรับการคุ้มครองที่กว้างที่สุด

เงื่อนไข “B” สำหรับการคุ้มครองอุบัติเหตุที่ร้ายแรง เช่นรถคว่ำ เรือชนกัน เกยตื้น ไฟไหม้ และรวมถึงความเสียหายจากการเปียกน้ำด้วย

เงื่อนไข “C” คุ้มครองเฉพาะอุบัติเหตุที่ร้ายแรงเท่านั้น

อย่างไรก็ดี สำหรับสินค้าบางประเภท การเลือกใช้เงื่อนไข Institute Cargo Clauses แบบหนึ่งแบบใดอาจจะไม่เหมาะสม ควรเลือกเงื่อนไขความคุ้มครอง ที่ร่างขึ้นสำหรับสินค้านั้น ๆ โดยเฉพาะ ซึ่งเรียกรวม ๆ ว่าเงื่อนไขพิเศษ (Trade Clauses) เช่น

Bulk Oil Clauses สำหรับการคุ้มครองน้ำมันที่บรรทุกในเรือบรรทุกน้ำมัน

Institute Frozen Foods Clauses สำหรับสินค้าที่แช่แข็ง

Institute Frozen Meat Clauses สำหรับสินค้าที่เป็นเนื้อแช่แข็ง

Institute Coal Clauses สำหรับคัมครองถ่านหิน

2. ควรระบุให้กรมธรรม์มีผลคัมครองตลอดเส้นทางของการขนส่ง

3. ควรพิจารณาว่าสัญญาซื้อขายเป็นเงื่อนไขแบบใด ถ้าเป็นสัญญาซื้อขายแบบ C.I.F. ในกรณีที่สินค้าส่งออกจะต้องตรวจดูเงื่อนไขของ L/C ที่ผู้ซื้อสินค้าระบุว่า ให้ใช้เงื่อนไขความคัมครองแบบใด ถ้าผู้ซื้อระบุการคัมครองที่กว้างกว่าประเพณีนิยมของการซื้อขายชนิดนั้น ผู้ซื้อมีหน้าที่รับประกันภัยส่วนที่เพิ่มขึ้นจากปกติ

4. ควรพิจารณาทำประกันภัยกับบริษัทประกันภัยภายในประเทศ โดยเฉพาะกรณีที่เป็นสินค้านำเข้า เพราะนอกจากจะเป็นการสงวนเงินตราไว้ภายในประเทศได้ส่วนหนึ่งแล้ว ในกรณีที่สินค้าได้รับความเสียหายหรือสูญหาย ขั้นตอนการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน จากบริษัทประกันภัยในประเทศ จะสะดวกรวดเร็วกว่าการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน จากบริษัทประกันภัยซึ่งตั้งอยู่ต่างประเทศ

5. ควรมีข้อมูลและรายละเอียดสำหรับทำประกันภัย ดังนี้

-ชื่อผู้เอาประกันภัย

-ชื่อและประเภทของสินค้าที่เอาประกันภัย

-จำนวนเงินเอาประกันภัย

-เส้นทางขนส่ง ควรระบุเมืองต้นทาง และเมืองปลายทางให้ชัดเจนในกรณีที่มีการถ่ายลำจะต้องระบุเมืองท่าที่มีการถ่ายลำด้วย

ทั้งนี้ เงื่อนไขความคัมครองที่ต้องการภายหลังจากที่สินค้าขึ้นเรือเรียบร้อยแล้ว จะต้องแจ้งข้อมูลให้บริษัททราบ เพื่อออกกรมธรรม์ ดังนี้

-ชื่อเรือหรือยานพาหนะที่ใช้บรรทุกสินค้า ชื่อเรือที่มีการถ่ายลำ (ถ้ามี)

-วันที่เรือออกเดินทาง

-ชื่อเมืองท่าต้นทางและปลายทาง

-จำนวนหีบห่อและเครื่องหมายบนหีบห่อ

เอกสารที่ใช้ประกอบในการขอเอาประกันภัย

1. Letter of Credit
2. ใบกำกับสินค้า (Commercial Invoice)
3. ใบตราส่ง (Bill of Lading)

ข้อแนะนำในการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน

ในกรณีที่เกิดความสูญเสีย และ/หรือความเสียหาย ที่อาจเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากผู้ที่ได้รับผิดชอบเกี่ยวข้องได้ เพื่อเป็นการรักษาผลประโยชน์ในการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน ของผู้เอาประกันภัย และ/หรือตัวแทนของผู้เอาประกันภัย พึงจะต้องปฏิบัติดังนี้

1. สำรองสภาพสินค้าในทันทีทุกครั้งก่อนรับมอบสินค้า
2. ถ้าพบสินค้าเสียหาย/สูญหาย ให้ผู้ขนส่ง/ผู้รับฝากสินค้า ออกหลักฐานระบุความเสียหายหรือทำเป็นหมายเหตุลงในใบรับสินค้า
3. กรณีขนส่งด้วยตู้ลำเลียง (Container) ต้องตรวจว่า ตู้ลำเลียง และ Seal มีสภาพเรียบร้อยถูกต้อง ถ้าตู้ลำเลียงหรือ Seal เสียหาย/สูญหาย หรือเป็น Seal อื่นต้องแจ้งผู้ที่เกี่ยวข้องเป็นหลักฐาน
4. ยื่นหนังสือเรียกร้องให้ผู้ขนส่ง/ผู้ที่เกี่ยวข้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายทันที
5. กรณีไม่พบความเสียหายขณะรับมอบ แต่พบในภายหลังต้องทำหนังสือแจ้งผู้ที่เกี่ยวข้องภายใน 3 วัน นับจากวันรับมอบสินค้า

6. ในทุกกรณีเมื่อพบสินค้าเสียหาย/สูญหาย รีบแจ้งให้ผู้ประกันภัยทราบในทันที
ทั้งนี้ การจดทะเบียน และส่งมอบหลักฐาน และเอกสารประกอบในการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนที่ครบถ้วน จะช่วยให้การพิจารณาชดเชยค่าสินไหมทดแทน สามารถดำเนินการไปด้วยความสะดวกรวดเร็ว

หลักฐานในการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน

1. หนังสือเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน Claim Bill
2. ต้นฉบับกรมธรรม์ประกันภัยทางทะเลและขนส่ง Original Marine Insurance Policy
3. ใบกำกับสินค้าและใบแสดงการบรรจุหีบห่อ Invoice & Packing List
4. ใบตราส่งสินค้า Bill of Lading
5. หลักฐานแสดงความเสียหาย เช่น Survey Report, Wharf Survey Note, Shortlanded Cargo List
6. หลักฐานหรือเอกสารประกอบอื่นๆ เช่น Charter Party, Sale Contract, Stowage Plan
7. สำเนาหนังสือเรียกร้องค่าเสียหาย ถึงผู้ขนส่ง/ผู้ที่เกี่ยวข้อง พร้อมหนังสือตอบจากผู้ขนส่ง/ผู้ที่เกี่ยวข้อง ในความรับผิดชอบความเสียหาย

อ้างอิง

<http://ppshipping.com/content-การเลือกซื้อความคุ้มครอง-4-7842-102523-1.html>